

Per.
Lat
020

Prodit Budapestini, VIII., Baross-u. 62. circa Idus cuiusque mensis, excepto Julio et Augusto
Pretium subscriptionis annuae 60.000 coronarum (4 P 80 f).

Justinianum Serédi,

quem Pius XI. Summus Pontifex nonnullis diebus ante in numerum patrum¹ purpuratorum¹ referebat, deinde archiepiscopum Strigoniensem et principem primatem Hungariae nominabat, die octava mensis Januarii in capella, quae Sixtina dicitur, maxima cum pompa episcopum consecravit.² Festis sacris praeter fratrem eius aderant complures e Hungaria, qui propter animos³ laetitia commotos³ durante ceremoniā consecrationis lacrimas oborientes reprimere nequiverunt.

Hungari tempore consecrationis Romae commorantes primate praeunte

fidem⁴ Summo Pontifici iuraverunt.⁴ Papa Hungaros libentissime excepit et verbis fervidis mentionem fecit aerumnarum⁵ et meritorum, que filii Hungariae per complura saecula cultum humanitatemque

Europae occidentis defendentes optime meriti sunt. Inter cetera hoc quoque dixit: «Aufertis a me primatem vestrum, non, non aufertis: a pectore meo avellit⁶ eum».

Cardinalis⁷ primas in patriam reversus a finibus Patriae mancae⁸ usque ad metropolim in omnibus ferreae⁹ viae⁹ stationibus⁹ maxima cum laetitia et veneratione salutatus est et tota

¹ bíbornok ² felszentel ³ megindultság ⁴ hódolatát bemutatja ⁵ szenvedés ⁶ letép ⁷ bíbornok ⁸ csonka ⁹ vasuti állomás.

Hungaria plaudente atque iubilante Strigonii munus¹⁰ archiepiscopi¹⁰ capessivit.¹⁰

Tessera¹¹ cardinalis primatis in armis¹² legitur haec: Iustitia et Pax. Iustitiam petit omnibus, pacem praedicat non recusans¹³ laborem.

Ad multos annos!

¹⁰ elfoglalja érseki székét ¹¹ jelszó ¹² címer
¹³ vonakodik.

Sanctus Stephanus.

Scriptis: V. F.

*Hungaricas rapidus terras interfluit amnis,
Flexibus¹ et multis fluvium decurrit in Histrum;²
Flumen id Hungaricum Tisia³ est vicina feraces⁴
In loca qui limos sollemni⁵ fundit aquarum⁵
Aucti; sed laetos⁶ ubi nunc est cernere campos
Et flavas segetes zephyro spirante natantes,⁷
Tum loca senta,⁸ rudes⁹ agros et prata videres
Obsita graminibus putidasque¹⁰ mephite¹¹ paludes,
In quibus innumerae volucrum vixere catervae:¹²
Hic jerus¹³ anser¹³ anas,¹⁴ rubroque ciconia rostro,
Ardea¹⁵ procera cervice gruesque¹⁶ tumultu
Aëra permixto vocum strepituque¹⁷ replebant.*

De Iulio Caesare.

Iulius Caesar, imperator maximi ingenii aetatis suae civibus non erat gratus. Romani enim suspicabantur eum rem publicam prostraturum et se regem creaturum esse velle. Improbavere igitur blanditias, laudes, quibus Caesarem nonnulli circumdederunt.

Quondam homo supplex veniebat ad eum. Constitit ante imperatorem et capite declinato extulerat preces. Sed Caesar immotus oculos in laquear circumferebat. Civis confusus se aliquid prave dixisse rebatur referebatque petitionem. Caesar vultum non movebat et paulo post preces abnuit; satellites subridebant homini contempto, qui desperatissime ad pedes imperatoris collapsus est.

— O Caesar, maxime, miserere!

*Quos Tisia ingentes campos lavat atque Marisus,
Omnes Achilonius, princeps¹⁸ fastosus¹⁹ habebat;
Cui diffusa²⁰ greges ovium per prata ferique
Pascabantur equi, quorum nemo rationem²¹
Reddere²¹ vir poterat, pecorum nec obire²² catervas.
Ipse quidem Graeco iam pridem more novatus
Per²³ speciem²³ Cristi sectator erat, sed acerbas²⁴
Esse ratus leges, animo praecepta tenaci²⁵
Sancta refutabat²⁶ moresque tenebat avitos.
Milia fidorum discebant arma clientum,
Omnibus in rebus domini studiosa²⁷ potentis
Illiusque omni causae²⁸ servire parata.
Achtonius numero manuum²⁹ fretus nova regna
Regis detrectans³⁰ animo civile procaci³¹
Abnuit obsequium³² fraternaue bella parabat,
Immemor ausa³³ mala Coppani morte luentis³⁴
Talia sunt hominum flammata cupidine³⁵ corda,*

¹ kanyarulat ² Duna ³ Tisza ⁴ termékeny ⁵ éven-
kinti ⁶ kövér ⁷ hullámzó ⁸ tövises ⁹ műveletlen
¹⁰ rothadó ¹¹ kigőzölgés ¹² csapat ¹³ vadlúd ¹⁴ kaesa
¹⁵ gén ¹⁶ daru ¹⁷ lárma ¹⁸ fejedelem ¹⁹ gőgös
²⁰ tágas ²¹ számontart ²² megszámlál ²³ látszólag
²⁴ kemény ²⁵ makacs ²⁶ megvet ²⁷ ragaszkodó
²⁸ ügy ²⁹ csapat ³⁰ nem fogad el ³¹ szemérmetlen
³² engedelmesség ³³ merénylet ³⁴ megbűnhődik
³⁵ szenvedély.

Et, mirabile dictu, caput sustulit et haec verba clementia audiebantur:

— Preces tuae ad exitum pervenient!

— Oh — inquit — quam admirabile! Homines maximi tibi que similes aures in pedibus habent!

Caesar intellexit exclamationem aculeatam et risum tollens non solum, quae homo supplex rogavit, fecit, sed etiam nummos aureos ei donavit. Tamen posterius oblitus est muneris. Cum imperator, gloriae cupidissimus, interfectus esset, homo ille saepe dixit:

— Si Iulius Caesar aures non in pedibus habuisset, neque tam superbus fuisset, conspirationis certior factus nunc quoque viveret.

Anna Beliczay.

Festina lente!

Theresia et Prisca in horto ludebant. Forte nucem humi conspexerunt, quae de arbore cecidit; nux utrius esset, disputaverunt.

Quae vitiosa petunt semper cupiuntque nefasta,³⁶
 Nec tamen alterius solita mercede³⁷ docentur.³⁸
 Iam Tisiae flexum regis tetigere cohortes.
 Flumina quo³⁹ latus fundit limosa Marisus⁴⁰
 Iam vada transgressi stabant hostilibus arvis
 Achtoniique vident celeres procedere turmas.
 Genua sed imponit tellure Chanadius ambo
 Et manibus passis⁴¹ ardenti voce precatur:
 «Te rebus dubiis imploro, sancte Georgi,
 Admoveas⁴² aures⁴² precibus, quibus alta lacesso⁴³
 Caela tuisque feras cultoribus,⁴⁴ optime, lucem⁴⁵
 Hostes si dederis nobis superare rebelles
 Achtoniique ducis regnum delere superbi,
 Hic, ubi sto, templum tibi coenobiumque locabo».
 Haec effatus equum conscendit et ordine iusto
 Agmina gramineis⁴⁶ docte⁴⁷ porrexit in arvis.
 Hostiles pariter currunt utrimque cohortes;
 Tum canitur signum pugnae rapidoque volaiu
 Reprimit impulsus⁴⁸ paulum vis magna rebelles
 Et perturbati coguntur cedere primum;
 Sed quia plures sunt, ducis acri voce retenti
 Fortius instantes subsistunt⁴⁹ signa Chanadi.
 Tum vehemens oritur certamen utrimque; virorum
 Pectora transfigunt celeres animosa⁵⁰ sagittae,
 Pars bona⁵¹ mordet humum telo percussa volanti
 Atque alios mucro gladii profligat acutus,
 Multis infligit nodosus⁵² vulnera stipes.⁵²

«Ego prior vidi» — ait Theresia — «Ego prior vidi» — ait etiam Prisca.

Postquam consentire non poterant, Franciscus frater earum dixit: «Ite ad finem horti, expectate, dum tria numero, tum currere incipiat; quae ad nucem celerius venerit et sustulerit, eius erit. Sed valde ne curratis, quia celerem esse non semper satis est, ut aliquis ad finem veniat.

Puellae decretum Francisci probabant et ad finem alteram horti ibant.

Franciscus numeravit, unus duo-tres! Tum puellae currere coeperunt.

Theresia memor exhortationis Francisci caute cucurrit.

Sed Prisca obliviscebatur exhortationis, pedem offendeat ad lapidem et cadit.

Theresia facile sororem praecedat et dum Prisca surgit, cum nuce laeta exultat.

Prisca flere coepit. Franciscus graviter ei dixit: «Cur neglegens eras? Nunquam — quod proverbium docet — obliviscaris: Festina lente!»

Prisca Morgos.

Dentibus infrendes⁵³ per lata Chanadius arva
 Currit et admissio sublimis equo volat acrem
 Achtonium quaerens magnoque furore citatus,
 Quos fors⁵⁴ obtulerat, crudeliter obterit⁵⁵ hostes.
 At cum quaerendo frustra se perdere tempus
 Perspicit, ad pugnas animum⁵⁶ convertit acerbas.
 Tum videt hostiles sensim⁵⁷ superare cohortes
 Atque suos numero pedetemptim⁵⁸ cedere magno;
 Ora pudore rubens alios clamore acuebat,⁵⁹
 Acrius inter dum segnes flammabat ad arma,
 Iamque alios obstans conabatur fugituros
 Sustentare⁶⁰ viros aciemque novare labantem.
 At citius poteris lymphas⁶¹ retinere rapaces.
 Quam semel infractas⁶² pugnantibus adedere vires.
 Haec ubi perspexit, nimio dilapsa⁶³ labore
 Agmina conatur circum vexilla vocare
 Compositasque⁶⁴ manus in tuta reducere castra.
 Ut videre ducis luctamina⁶⁵ magna cohortes,
 Quisque cito cursu densum consistit⁶⁶ in orbem⁶⁶
 Incipiuntque pedem retro in loca tuta referre.
 Qui claudunt agmen, vexati protinus⁶⁷ armis,
 Pars telo percussa cadit, pars saucia fidis
 Ducitur a sociis firmisque levata⁶⁸ lacertis⁶⁹
 Et clipeis obtecta potest reperire salutem⁷⁰
 Restitat insectans⁷¹ paulatim turma rebellis
 Adque ducem properat festina redire severum.

(Ad numerum proximum.)

36 tilos 37 bünhödés 38 okul 39 ahol 40 Maros
 41 kiterjeszt 42 meghallgat 43 ostromol 44 tisztelő
 45 segítség 46 füves 47 ügyesen 48 lökés 49 meg-
 állít 50 bátor 51 nagy 52 buzogány 53 csikor-
 gat 54 véletlen 55 legázol 56 figyel 57 lassankint
 58 lassankint 59 buzdit 60 megállít 61 víz 62 meg-
 tört 63 szétszéledt 64 rendbeszedett 65 küzködés
 66 körbe állít 67 folyton 68 segítve 69 kar 70 mene-
 külés 71 üldöző.

Lucius Marius.

Scriptis: Church A. J. In Latinum convertit: Valentinus Fehér.

4. In aliis regionibus.

Postridie eius diei multo mane litterae Lucio allatae sunt, quae his verbis scriptae erant:

«Rex Mithridates Lucio Mario civi Romano salutem. Ei, qui has tibi litteras tradiderit, te non aufugiturum¹ esse polliceberis. Si recusaveris, imperatum est, ut continuo te trucidet.² Quo te ducet, eum comitaberis. Nihil tibi mali accidet. Iterum te videbo. Vale!»

1 megszökik 2 megöl.

His litteris perlectis equum conscendere et una cum turma equitum iter ingredi coactus est. Primum paene occidentem versus³ ibant. Post dierum quindecim equitationem turma ad septemtriones iter flexit et nonnullis diebus post ad Pontum Euxinum pervenit. Per complures dies praeter ingentem arduamque rupem⁴ equitabant, cum per magnam in rupe rimam⁵ Caucasi vertices in caelum⁶ editos⁶ conspexerunt. Tum equites, quod⁷ montanorum⁸ impetum exspectabant, ordine⁹ pergere coeperunt. Duo equites ante eos equitantes omnes suspectas res duci renuntiare debebant.

Bidui itinere confecto ad pagum perveniunt, ubi via magna hominum multitudine interclusa erat. Inito¹⁰ consilio¹⁰ Lucias rogatus sententiam haec verba facit:

— Cum viam per vim aperire non possumus, eos in errorem inducemus.¹¹ Ubi tenebrae appetierint,¹² faces ventilabimus,¹³ maximum tollemus clamorem, deinde audacter eos adoriemur. Illi nos primum¹⁴ exercitus agmen esse rati¹⁵ sese recipient.

Dolus bene successit. Nox erat tenebrosa. Pagani¹⁶ taedis¹⁷ flagrantibus obstupefacti fugae se mandarunt. Turma statim utens condicione rimam perequitat et equis admissis per pagum mox in liberum spatium pervenit.

Postea iter sine intermissione¹⁸ peragebant. Etsi satis tuti a montanis erant, tamen admodum gavisii sunt, cum ad litus in pagum piscatorum pervenerunt. Ibi relictis equis in pontones¹⁹ ascendunt. Cum ventus esset secundus,²⁰ tribus diebus post ad oppidum quoddam perveniunt, unde navi bene instructa Phanagoriam, post per Bosporum Cimmericum Panticapaeum vecti sunt.

Lucius ibi quattuor annos in vita sua acerbissimos²¹ transiebat. Hoc tempus erat taedii plenum.²² Habebat tamen paulum consolationis;²³ nam Chrosimo, adolescenti Cilici permissum erat, ut Lucium prosequeretur atque ille tam probum, bonum, honestum se praebat, ut nihil ad spem reliqui faceret.²⁴ Et regiones oblectationibus opportunaerant: hieme ursos luposque venabantur; lepores erant plurimi, quos aestate per canes, hieme vestigia sequendo

capiebant. Hieme Lucius recentiore voluptatem cognovit. Nam tum primum vidit mare crassa crusta²⁵ obductum moxque in glacie²⁶ celeriter currere didicit. Ossa enim soleis²⁷ peronum²⁸ applicabat et per levem²⁹ glaciem cellerrime labebatur.

Nonnunquam nuntios ex Italia et Tharso accipiebat. Eo anno, qui fuit LXVI. a. Chr. n., Lucius a patre litteras accepit, in quibus praeter alia haec scripta erant: «Lucullus revocatus et Pompeius imperator Asiaticorum exercituum electus est. Profecto tanta est fama Pompei, ut nihil sit, quod ei populus Romanus committere³⁰ nolit. Anno enim superiore bello cum praedonibus gesto maria quinquaginta diebus ita purgavit, ut nemo sit eorum relictus. Quam ob rem, cum de rebus in Asia male gestis rumores in urbem allati essent, Manilius tribunus plebis legem promulgavit, ut universae legiones ac naves Asiaticae Pompeio committerentur. Pompeius iam obtinet imperium. Faxit deus, etiam ex hac re salus tua sequatur!»

Chrosimus, cum haec cognovisset persuasumque haberet patrem bello piratico³¹ mortuum esse, aliquot dies in cogitationibus defixus esse videbatur. Tandem ad Lucium aggressus haec dixit:

— Habeo quoddam secretum,³² quod amplius reticere non queo. Memorasti insulam et portum, quo meus te pater adduxerit. Haec, uti novisti, non facile reperiuntur. Est in insula secreta res, cuius mortuo patre ego solus habeo notitiam. Pater enim partem praedarum infodit; etiam avus ita fecerat. Cum primum una cum eo iter in mari facerem, locum mihi clandestinum³³ ostendit. De quo³⁴ te nunc edocebo.³⁵ Opibus,³⁶ si eos reppereris, ex libidine³⁷ uteris. Memento ibi esse fluvium, qui in sinum influat. Ab ostio fluminis secundum litus ad orien-

3 felé 4 szikla 5 hasadék 6 éégig nyuló 7 mivel
8 hegyi lakók 9 csatarendben 10 tanácskozás köz-
ben 11 félrevezet 12 beáll 13 csóvál 14 előcsapat
15 vélve 16 falubeliék 17 fáklya 18 megszakítás
19 komp 20 kedvező 21 keserves 22 unalmas
23 vizgáztalás 24 teljesen megfelel a beléje helye-
zett reménynek 25 kéreg 26 jég 27 talp 28 csizma
29 sima 30 rábiz 31 tengeri rablókval való 32 titok
33 titkos 34 erről 35 kioktat 36 kincs 37 tetszés
szerint.

tem versus trecentos passus facies. Deinde tergo ad mare converso idem spatium ad interiorē insulam perges. Sed quia solum iniquum³⁸ est, uteris linea,³⁹ quam procedens in terra pones. Ad trecentos passus in silva planitiem⁴⁰ invenies; ibi est locus reperiendus. Locum verum ex eo reperies, quod in ulteriore latere sinūs in montibus est scissura,⁴¹ per quam pridie Calendas Septembres media nocte ex loco vero Vergiliae⁴² conspiciuntur. Si ambo liberati erimus, una quaesitum ibimus; si vero hic mortuus ero, quod ita fore sentio, solus ibis. Insula paulum inter septentriones et occasum solis a ripa Cretae sita est.

Lucius quidem singulas partes descripsit, tamen rem non valde curabat. Multo magis agitabat secum modum salutis, quam adventu Pompei fieri posse arbitrabatur.

5. De morte Mithridatis.

Mithridates, quamquam a Pompeio victus erat, tamen sese non deditit,⁴³ sed magnifica consilia coquebat.⁴⁴ Post cladem Ponto expulsus in Bosporum Cimmericum se recepit et statuit stirpes.⁴⁵ Asianos ad seditionem concitatos⁴⁶ contrahere, Gallos et Hispanos in Romanos instigare,⁴⁷ in Europam transire, Alpibus superatis⁴⁸ Romanos cogere, ut ante portas de vita decertarent.

Consilium quidem eximium, tamen multo maius, quam ut ad effectum perducere⁴⁹ posset. Accedebat, ut Mithridates anno diutius morbo laboraret,⁵⁰ quo non solum corpus et animus debilitata, sed etiam vultus indecoratus⁵¹ erat, ut neminem se ipsum adire pateretur. Neque tamen desperabat; nam maximam vim⁵² auri, argenti, aeris signati⁵² crudique⁵³ cumulaverat, quae ad ultimos apparatus, ut ita dicamus, utraque manu dissipabat. Homines aviditate adducti frequentes ei se adiungebant. Ex his et veteranis, qui ipso imperante iam in multis bellis stipendia⁵⁴ fecerant, ingentem exercitum comparavit.

Demum aestate anni LXIII. a. Chr. n. quarto fere anno post, quam Lucius Pharnaciam advenerat, omnia parata esse videbantur, cum rex convaluisse, ipse consilium

exercitui significare volebat. Sed prius Lucium ad se accessivit.

— Hodie — inquit — mea consilia audies tibi que decernendum erit. Satis diu expectavi.

Intererant⁵⁵ concilio, quod in foro habebatur, praefecti et centuriones et tot milites gregarii,⁵⁶ quot locus capere poterat. Praefecti dignitate maiores, quorum erat consilia regis approbare, antestabant. Mithridates in forum lectica⁵⁷ vectus in suggestu, qui in supremis templi gradibus fabricatus erat, sedit; Lucius post eum stabat. Rex levato corpore maximam orationem habuit de bello Romanisque puniendis. Postquam loqui desiit, paulum assentationis⁵⁸ audita est; plerique tamen improbare consilia videbantur. Tum rex in lecticam ascendit et domum vectus est. Lucio annuit, ut sequeretur.

— Nunc — inquit — cum Romanis de vita dimico. Pacem atque deditionem obtuli,⁵⁹ sed Pompeius optavit, ut cervicem ante se dmitterem. Ex illo tempore omnes Romani mihi sunt inimici. Elige aut me aut Romam; at si Romam elegeris, scito te moriturum esse. Responsum ne praefestines.⁶⁰

Lucius aliquamdiu tacuit. Tum audacter respondit:

— Amplissime rex, hoc unum licet mihi respondere...

Voces eius clamoribus repente sublati interruptae sunt. Cives enim et milites in foro maximo tumultu trepidabant. Pharnaces, Mithridatis filius orationem e suggestu habuit ad cives, quae assensu tumultuoso plaudebant. Tum imperator exercitus ad Pharnacem aggressus diadema,⁶¹ quod ex charta factum erat, in capite ponit.

— Eu vipera! — inquit rex dentibus stridens⁶² — quam in sinu meo nutricavi.⁶³

Potestatem quidem e manibus elapsam, tamen vitam servari posse credens in volumine celeriter haec scripsit: «Ego, Mithri-

38 egyenetlen 39 lenfonal 40 tisztás 41 rész
42 Fiastyúk 43 megad 44 szó 45 törzs 46 fellázit
47 lázít 48 átkelve 49 véghez visz 50 betegeskedik
51 elrutit 52 vert 53 nyers 54 katonáskodik 55 jelen van
56 közkatona 57 hordágy 58 csekély helyeslés
59 felajánl 60 elhamarkodik 61 korona 62 sziszzege
63 ápol.

tura esse debuit — exclamat — si iam in incunabulis¹³ tanta erant».

*

Emericum pater in hyppodromum¹⁴ conducit eique monstrans equum qui victor plura nummorum millia hero acquisivit, filium monet :

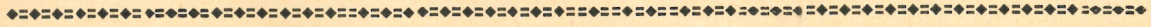
«A manno¹⁵ illo disce; nondum trium annorum aetatem superavit iamque tantam pecuniam lucrari valuit».

¹³ bölcső ¹⁴ lóversenytér ¹⁵ paripa.

Solutio aenigmatum Numeri V.

1. Periculum in mora. 2. Tempora mutantur.
3. Iuventus est ephemeris optima. 4. Pensa Latina. 5. Nemo ante mortem beatus.

Aenigmata rite dissolverunt.

Franciscus Szelmayer (Veszprém; non utuntur, sed mutantur), Andreas Horváth (Veszprém), Adalbertus Herencsényi (Veszprém), Andreas Világhy (Veszprém), Stephanus Bilustyák (Veszprém), Adalbertus Lukács (Budapest e scholis Piis), Ioannes Kren (Budapest e scholis Piis), Lilia Ungár (Budapest, tria tantum solvere potuit), Franciscus Horváth (Veszprém), Franciscus Horváth (Veszprém), Ludovicus Pólya (Veszprém), Josephus Molnár (Veszprém), Victor Prohászka (Veszprém), Stephanus Vadas (Veszprém), Iulius Kliment (Veszprém), Ladislaus Pazsitzky (Veszprém), Nicolaus Németh (Veszprém), Emericus Barcza (Veszprém), Ioannes Nagy (Veszprém), Nicolaus Klein (Kisújszállás, Nicolaus Prasszer (Veszprém), Alexander Laucsek (Veszprém), Prisca Morgos (Kaposvár), Adelhaida Wittreich et Ladislaus Hencsy (Veszprém), Ludovicus Kurcz (Veszprém), Emericus Lukcsics (Veszprém), Stephanus Úrdardy (Veszprém), Ladislaus Ránzay (Veszprém).

A E N I G M A T A.

Series libratae.

1. animal in cella frumentaria
3. talis est homo, qui multum laborabat
5. forma verbi: dies, sed interposita: e
21. verbum dicendi
22. ex verbo: divus, relicta ult. syllaba
23. contradicit verbo: par
24. coniunctio potentialis
40. coniunctio finalis
41. animal domesticum, sicut direct. 35
42. adoratio Catholicis nota
43. cantus iuventutis de iuventute
44. acc. pron. pers. — litteris aversis
46. . . . Marianum
47. synonymon verbi: tergum, relicto: m
48. in templo est
49. leo facit ceteris animalibus, persona I.
50. syngraphi pars (ütlevél), sed litteris aversis

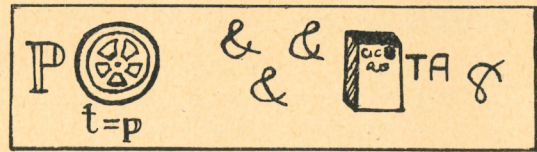
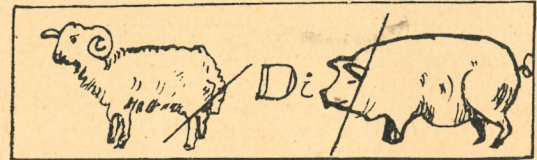
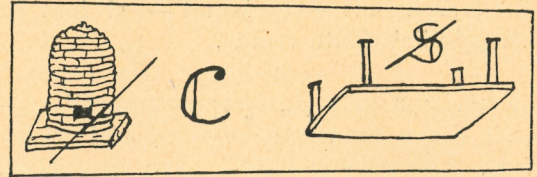
		1.	40.	41.	42.			2.	43.		44.	45.		
	3.							4.					46.	
5.				6.				7.			8.			47.
9.					10.	48.		11.						
12.				13.									14.	
15.								16.		49.				
17.			18.					19.						20.
					21.		50.		22.					
23.	51.		24.					25.					52.	53.
26.		54.						27.						
28.					29.								30.	
31.								32.						
33.		55.		34.						56.			35.	
	36.			57.			58.		37.			59.		
		38.							39.					

Paulus Farkas.

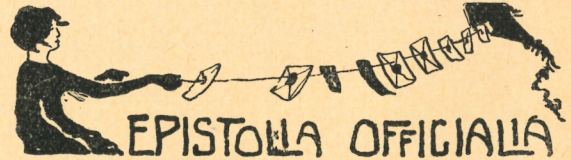
51. oppidum Sabinorum vel Umbriae, ubi s. Benedictus natus est
52. Romanorum est
53. qui non odit, is (partic.)
54. pars capitis, litt. revertis
55. hiemem sequitur
56. pars corporis avium
57. sicut direct. 31. litt. aversis
58. sicut 24.
59. aequales consonantes.

Series directae.

1. animal domesticum, naso nostro incommodum
2. pars castrorum Romanorum
3. tempora non imperfecta et nondum perfecta
4. ex quo fiunt statuae
5. do, ut . . .
6. acc. pron. reflex
7. vocales aequales
8. sicut 5-sed litteris aversis
9. pronomen demonstr.
10. imperativus verb.: do
11. sicut 5, sed generis neutrius
12. forma verbi: sum
13. flumen, in quo d. Jesus Chr. baptisatus est — relicta littera: n
14. tres litterae inscriptionis crucis sanctae
15. terminus technicus stylaris, hungarice: jóhangzás, ph: f
16. instrumentum scribendi
17. sicut: 9.
18. si — ne, contactum
19. ex quo: masculinus derivatur
20. vox vaccae.
21. coniunctio temporalis
22. imperativus verbi: duco
23. praepositio loci
24. naves frequentant — relicta ult. litt.
25. alterum nomen Danubii, relicta: T
26. alterum nomen: cingari
27. adverbium e verbo: vir.
28. . . . patria et libertate
29. e verbo: mitis derivatur
30. sine . . . et studio
31. nummus Romanorum
32. sicut 23, sed litt. aversis
33. qui non est mulier, sed litt. aversis
34. vocula vetandi
35. animal domesticum
36. aestate nos cruciat
37. contradicit verbi: paucus
38. sicut libr, 23, sed litt. aversis
39. talis est mulier, cum irascitur.

Ego sum principium mundi
 Et finis saeculorum.
 Per me facta sunt omnia,
 Sine me factum est nihil.
 Ego sum unus et trinus,
 Sed non sum Deus.

Compluribus. Solutio aenigmatis num. III. et IV. sero allata est. Qua de causa nomina eorum aenigma solverunt, non potuerunt edi. — *T. Györy.* Sescentas gratias pro litteris tuis, vir illustrissime. Moderator summis viribus in eo est, ut Iuventus libenter ab omnibus legatur. — *Nicolaus Kelin.* Quae e Corriera della Sera in Latium convertere vis, libenter expecto, sed animum adverte, ne tanta menda in versione legantur, quanta in epistola tua. — *Franciscus Szabó.* Aenigma tuum facillimum est, neque volo lectores Iuventutis laedere, quippe qui multo difficiliora solvere soliti sint. — *Vesprimienses.* Diligentiam vestram laudo, sed praeter solutiones aenigmatum alia quoque mittatis, ut in Latine scribendo vos exerceatis.

Moderator ephemeridis: E. KEMENES dr. O. S. B.
 Budapest, VIII., Baross-u. 62.
 ad quem litterae quaecunque mittantur.
 Sumptibus moderatorum ephemeridis:
 Magyar Középiskola. (Praeses: ACSAY ISTVÁN dr.)